

عاشورا در عاشورا / محمد ابراهیم شفق

﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مَّتَعَمَدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَ لَعَنَهُ وَ أَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾^۱

«شهادت دعوتی است به همه عصرها و به همه نسلها،

که: اگر می توانی، بمیران! و اگر نمی توانی، بمیر!»^۲

«ما تن به فنا دادیم، تا زنده شما باشید بر خاک مزار ما، دایم به دعا باشید چون شمع وجود، ما قربان شما گردید روشن گر شمع ما، شاید که شما باشید در پیچ و شکنج دهر، نومید نباید شد مردانه در این وادی، با شور و نوا باشید یک روز اگر آید، بر خاک مزار ما قرآن خدا خوانید، مشغول ثنا باشید امروز اگر طوفان، بر کشتی ما افتاد ممکن که شما فارغ، از غرق و فنا باشید.»^۳

فصلنامه «سخن صبا» شهادت همیشه جاویدان و غرور آفرین شهدای کربلا و شهادت مظلومانه شهداء بی دفاع و عاشورایی شهرهای کابل، قندهار و مزار شریف را به پیش گاه ولی عصر (عج)، دولت و ملت سرافراز و خداجوی افغانستان و به ویژه خانوادهها و بازماندگان داغدارشان تبریک و تسلیت عرض می نماید. به همین مناسبت، گزارشی از اصل حوادث، واکنش ها، تحلیل ها و پیامدهای این اعمال ضد انسانی و متحجرانه را در این شماره خود تقدیم می کند.

هزار و سیصد و هفتاد دومین عاشورای حسینی، با خون عزاداران عاشورایی کابل، مزار شریف و قندهار در افغانستان جاودانه تر از گذشته شد و مردم شریف، فهیم و متدین افغانستان

۱. قرآن کریم: سوره نساء/ ۹۳.

۲. دکتر علی شریعتی؛ شهادت، مجموعه آثار ۱۹، ارشاد، تهران ۱۳۵۰ش، ص ۱۸۷.

۳. سید اسماعیل بلخی؛ دیوان علامه بلخی، مؤسسه فرهنگی امید، بی جا، چ ۱/ ۱۳۸۸، ص ۱۸۶. (سروده محبس دهمزنگ کابل - ۱۳۳۱ش)

هرگز نخواهند گذاشت که یاد و خاطرات شهدای عزادار عاشورایی شان از خاطره ها و اذهان فراموش شود. بگذار دشمنان مکتب و استقلال خواهی ملت مسلمان افغانستان هرچه می خواهند بگویند، بنویسند و مردم ما را به عزاداری سیاسی، تندروی های مذهبی و... متهم کنند. این شگفت آور نیست؛ زیرا دشمن، دشمن است و اگر غیر از این بگویند و بنویسند، باید تعجب کرد؟!؛ زیرا ما ایمان داریم به این که تا جهان است، تقابل دو جبهه حسینی و یزیدی، حق خواهی و حق ستیزی و آزاد اندیشی و تحجرگرایی نیز وجود دارد.

اصل حوادث

روز سه شنبه مورخه ۱۵ / ۹ / ۱۳۹۰ هجری شمسی مصادف با دهم محرم الحرام ۱۴۳۳ هجری قمری، همزمان با روز عاشورای حسینی، حوالی ساعت ۱۲-۴۵ : ۱۱ دقیقه، سه حادثه تروریستی از قبل طراحی شده که در تاریخ افغانستان بی سابقه ترین بود، در سه شهر بزرگ، معروف، تاریخی و مذهبی افغانستان (کابل، قندهار و مزار شریف) در حال اوج گیری و جوشش برپایی مراسم عزاداری و سینه زنی در ماتم عظمای عالم بشریت و به ویژه جهان اسلام، به وقوع پیوست که در حقیقت تجسم عینی از حادثه جانکاه عاشورای حسینی سال ۶۱ هجری قمری در کربلا بود.

مزار شریف

گزارش های مستقل، حاکی است که روز عاشورا یک انفجار در شهر و یک حمله گروهی در دانشگاه بلخ مزار شریف، همزمان بر عزاداران و سینه زنان حسینی انجام شده است؛ در شهر عملیات تروریستی بر اثر انفجار یک دوچرخه بمب گذاری شده هنگام عبور عزاداران از "چهار راه الکوزی" یا "چهار راهی صدیقیار" در مقابل بیمارستان ملکی و در ضلع شمالی زیارتگاه «روضه سخی» به وقوع پیوست که حد اقل ۶ شهید و ۲۱ زخمی و مجروح از میان عاشورائیان این شهر را در بر گرفت. از سوی دیگر تروریستان دژخیم با تحریک احساسات مذهبی و فرقه ی برخی از دانشجویان بی توجه به اهداف پنهان تحریک گران، در دانشگاه بلخ حمله گروهی را بالای دانشجویانی عمدتاً شیعه که در داخل دانشگاه مصروف سینه زنی بودند، ترتیب دادند که در اثر آن حدود ۸ نفر از دانشجویان عزادار به شمول دو افسر پولیس به شدت مجروح شدند.

قندهار

عزاداران حسینی در شهر قندهار نیز در روز عاشورا هدف یک انفجار و حمله تروریستی قرار گرفتند که طبق گزارش ها، مواد انفجاری جاسازی شده در یک موترسایکل، در منطقه "چهارسوی" شهر قندهار که دسته های عزاداری از آنجا عبور می کردند، همزمان با آذان ظهر،

منفجر شد که بر اثر آن دو پولیس و سه فرد ملکی زخمی شدند اما خوشبختانه از تلفات جانی این حادثه چیزی گزارش نشده است.

کابل

اما عاشورای امسال کابل، پایتخت دولت جمهوری اسلامی افغانستان، حقیقتاً تداعی کننده صحنه سرخ فام عاشورای ۶۱ هجری قمری در کربلا بود؛ گزارشگران بدون مرز و شاهدان عینی اعتراف داشته اند که هرسو می نگرستی، تکه های پاره پاره مردان، زنان و کودکان عزادار را می دیدی که تمام عرض خیابان ها را مانند قتلگاه کربلا سرخ پوش نموده بود و مشاهده تصاویر و فیلم های پخش شده از محل حادثه، در رسانه های جمعی جهان نیز گستردگی ابعاد غیر انسانی این فاجعه دلخراش انسانی را روشن می کند.

بر اساس گزارشات خبرنگاران حاضر در صحنه، ساعت ۱۱:۴۵ دقیقه روز سه شنبه همزمان با جوشش عزاداری، سینه زنی و سیل خروشان اشک و ماتم عاشورائیان پایتخت، انفجار مهیبی در میان عزاداران حسینی، در منطقه مرادخانی شهر کابل، آن هم در مقابل زیارتگاه حضرت ابوالفضل (علیه السلام) که یکی از اماکن پر تجمع شهر کابل در چنین ایامی است، رخ داد و مصائب سنگین روز عاشورای خاندان رسول مکرم اسلام (صلی الله علیه و آله) در کربلا را بر هر آزاد اندیش و مسلمانی، سنگین تر و دلخراش تر نمود.

به گفته پلیس کابل، حمله کننده انتحاری مجهز به جلیقه انفجاری که خود را به صورت عزاداران در آورده و تحت پوشش دسته "هیأت عزاداری خوشی لوگر" بین صفوف عزاداران حسینی جازده بود، ساعت ۱۱:۴۵ ظهر روز عاشورا خود را با مواد منفجره همراهش، در شلوغ ترین نقطه جمعیت و در پر جوش ترین لحظات عزاداری منفجر کرد.

بر اثر این انفجار شمار زیادی از عزاداران روز عاشورا شهید و مجروح شدند. اختلاف آمارهای اولیه با آمارهای بعدی، حاکی از سنگینی و گستردگی تلفات و خسارات جانی و مالی این جنایت و فاجعه انسانی است؛ زیرا بر اساس آخرین آمارهای رسمی، شمار شهداء بالغ بر ۸۰ زخمی شدگان بالغ بر ۲۰۰ نفر رسیده است. در میان شهداء و زخمی شدگان زن، مرد، کودک، نوجوان، جوان، میان سال و کهن سال، شیعه و سنی، از اقوام و پیروان مذاهب مختلف وجود داشته است. غالب از مردان شهید و زخمی شده فاجعه عاشورای خونین کابل، تنها افرادی نان آور خانواده بوده اند.

در مجموع آمار شهداء، مجروحین و آسیب دیدگان این سه انفجار و حمله تروریستی همزمان، بالغ بر ۳۱۲ نفر گردیده است که در عاشورای امسال بر هم وطنان مظلوم و بی دفاع ما، آن هم به دلیل ابراز احساسات، عشق و ایمان سرشار شان در برگزاری مراسم و شعائر دینی،

اسلامی و مذهبی مثل عاشوراء، تحمیل شد و کسی هم عملاً پاسخ گوی دردها، مصائب سنگین و فجاج انسانی تحمیلی ملت در سوگ نشسته ما در افغانستان و جهان نیست.

واکنش‌های داخلی و خارجی

به دنبال وقوع فجاج انسانی روز عاشورای حسینی در کابل، مزار شریف و قندهار، واکنشها و عکس‌العمل‌های گسترده و متفاوت داخلی و خارجی را شاهد بودیم که به چند نمونه اشاره می‌کنیم:

۱. واکنش‌های مردمی

سریع‌ترین عکس‌العمل چه در داخل و چه در خارج افغانستان، برپایی مراسم تجلیل از شهداء، تقبیح شدید این اعمال تروریستی و انتحاری، پیمامهای تسلیت به بازماندگان و اعلام همدردی و غم شریکی با خانواده‌های شهدای مظلوم، مجروحین و آسیب دیدگان این فاجعه انسانی، از طرف مردم حماسی و نترس افغانستان در داخل و خارج بود که همزمان با ایام سوگواری شهدای کربلا، با جلوه‌های خاصی برگزار شد. تمام مردم مسلمان، همیشه در صحنه و حماسه‌آفرین ما اعم از شیعه و سنی، هزاره و غیر هزاره در تمام ولایات، ولسوالی‌ها و قریه‌جات زن و مرد، با شکوه و حماسه‌آفرین در مراسم تجلیل و گرامی داشت قربانیان بی دفاع هم‌نوعان و هم‌وطنان خود، شرکت کرده و غیرت مندی دینی و ملی خویش را به رخ جهانیان و به خصوص حامیان و بادران تروریست‌های سیاه اندیش، بدون کوچک‌ترین واهمه‌ی زینب گونه تثبیت کرده و خواهان دست‌گیری سریع و مجازات عاملان یزیدی صفت فاجعه هولناک روز عاشوراء، از مراجع زیرط داخلی و بین‌المللی شدند.

۲. مجامع و شخصیت‌های ملی - مذهبی

چیزی که مایه تسکین قلوب در امواج غم و مصیبت نشسته بازماندگان و خانواده‌های شهداء و مجروحین عاشورایی افغانستان می‌تواند باشد، این است که تمام مجامع علمی و شخصیت‌های ملی - مذهبی افغانستان، در داخل و خارج بایک وحدت نظر بی سابقه‌ی، قلم و زبان خویش را بر محکومیت و برملا ساختن عمق سیاه و فاشستی این جنایات نابخشودنی، گشوده و در سخنان و پیامهای تسلیت خویش آن را به شدت تقبیح و محکوم کردند.

از باب نمونه در پیام حضرت آیت الله محقق کابلی رحمته‌الله‌علیه بدین مناسبت آمده است: «... اینجانب ضمن تسلیت این مصیبت بزرگ به ملت مسلمان افغانستان، مخصوصاً خانواده‌های داغدار شهداء، جنایت هولناک امروز را شدیداً محکوم نموده و از دولت اسلامی افغانستان می‌خواهم مستبین این فاجعه را به اشد وجه مجازات نماید، تا چنین حوادثی صفوف متحد برادران اهل سنت و شیعه افغانستان را (که سالها در کنار هم زندگی مسالمت آمیز و برادرانه داشته‌اند)، متفرق و سُست نسازد. همچنین از تمام برادران مسلمان اعم از شیعه و سنی تقاضا دارم ضمن حفظ وحدت صفوف شان، با بصیرت، صبورانه و عاقلانه، از این فتنه هولناک عبور نموده و

متوجه توطئه‌های دشمنان اسلام و دشمنان ملت شریف افغانستان باشند و با نیروهای امنیتی همکاری نمایند، تا بار دیگر چنین فاجعه دلخراشی توسط عمال بیگانه بوجود نیاید. قربانعلی محقق کابلی ۱۳۹۰/۹/۱۵» و یا در پیام ریاست جمهوری دولت اسلامی افغانستان به مناسبت مراسم بزرگداشت سومین روز شهدای کابل که توسط نعمت الله شهبانی مشاور رئیس جمهور قرائت شد، آمده است: «... دولت افغانستان با تمام قوت و قدرت خود این حادثه را پیگیری خواهد کرد و در این مورد با مقامات پاکستانی نیز گفت و گو می- کند تا عاملان این حادثه دلخراش که در پاکستان هستند را به دولت افغانستان تحویل دهد و نتیجه تحقیقات و بررسی این واقعه خونین را با مردم و خانواده شهدا در میان خواهد گذاشت. مردم افغانستان همه ساله عاشورا را مانند گذشته برگزار خواهند کرد و بروز این گونه حوادث نه تنها در برگزاری مراسم عاشورا تأثیری نخواهد گذاشت؛ بلکه در آینده این مراسم با وحدت، اخوت و همدلی بیشتری برگزار خواهد شد. با آن که امسال مراسم عاشورا به خوبی در کابل برگزار شده بود اما دشمنان اسلام و مردم مسلمان افغانستان با اعمال نابخشودنی زنان و اطفال بیگانه را شهید کردند. تاریخ افغانستان شاهد است که مردم این کشور تاکنون شاهد بروز چنین حادثه ناگواری نبوده است، اما دشمنان افغانستان در خارج از این کشور، این عمل غیر انسانی را طراحی کرده و در داخل افغانستان در روز عاشورا آن را عملی کردند که این اتفاق هرگز از سوی مردم افغانستان بخشیده نخواهد شد. خون این شهداء باعث وحدت بیشتر، میان مردم افغانستان خواهد شد و مردم همه ساله با برگزاری عاشورا، از آن‌ها یاد خواهند کرد.»

۳. واکنش‌های سیاسی و بین المللی

به دنبال حوادث روز عاشورای خونین در افغانستان، در مجامع سیاسی و بین المللی اظهارات متفاوتی را شاهدیم که ناشی از سلايق، برداشتها و مذاقهای گوناگون سیاسی و بین المللی می باشد و چند نمونه را مرور می کنیم:

الف. گروه افراطی طالبان؛ این گروه تندرو سیاسی- مذهبی که مسئولیت بیشترین حملات انتحاری و بمبگذاریها را به عهده می گیرد، این بار بر خلاف انتظارات، در نخستین ساعاتی پس از وقوع این حوادث با صدور اعلامیه‌ای حمله بر مراسم عاشورا در کابل، مزار شریف و قندهار را به شدت محکوم کرده و مسئولیت آن را متوجه خارجیها و به ویژه ائتلاف بین المللی به فرماندهی آمریکا در افغانستان نمودند که قصد دارند با انجام چنین کارهایی، اختلافات مذهبی را در افغانستان دامن بزنند و شکست شان را پنهان کنند.

ب. وزرا و مسئولان دولتی؛ "محمد اسحاق الکو" دادستان کل افغانستان؛ رئیس هیئت تحقیق و پیگیری حوادث عاشورا که به دستور رسایت جمهوری افغانستان با اعضای مرکب از نمایندگان وزارت‌های کشور و دفاع و اداره امنیت ملی تشکیل شد، پس از حضور در محل حادثه اظهار داشت: «هیئت تحقیق حادثه عاشورای کابل، به جمع‌آوری مدارک و شواهد در این زمینه اقدام کرده و در آینده نزدیک به نتایج خوبی دست پیدا خواهد کرد. وزارت‌های کشور و دفاع و همچنین اداره امنیت ملی و دادستانی کل افغانستان به شدت در تلاش هستند تا عاملان حوادث عاشورا را شناسایی

کنند. این حادثه توطئه دشمنان علیه ملت افغانستان بود اما مردم با هوشیاری کامل، توطئه دشمنان را خنثی کردند.» الکو ضمن درخواست همکاری از مردم افغانستان برای شناسایی عاملان این حادثه، گفت: «به شخصی که اطلاعات وی منجر به شناسایی طراحان حمله تروریستی حادثه شود، مبلغ پنج میلیون افغانی معادل حدود (۱۰۰ هزار دلار) جایزه تعلق می‌گیرد.»

الکو در مورد چگونگی ورود عامل انتحاری به شهر کابل با اشاره به این که حادثه تروریستی عاشورای کابل، به تنهایی سازماندهی نشده است، خاطر نشان کرد: «تحقیقات اولیه نشان می‌دهد که عامل انتحاری از پاکستان به افغانستان و از مسیر مناطق "چهار آسیاب" و "چهاردهی" ولایت کابل، وارد شهر کابل شده است.» الکو با اشاره به این که تاکنون قطعی نشده است که "لشکر جهنگوی" در حادثه تروریستی کابل دخالت داشته است، تصریح کرد: «هدف اصلی هیئت تحقیق این است تا مشخص کند که چه کسانی در پشت این رویداد قرار دارند.»

رئیس هیئت تحقیق حوادث عاشورا در مورد این که آیا امیدی است تا پاکستان در این زمینه با افغانستان همکاری کند؟ گفت: «برخورد گذشته پاکستان با افغانستان نشان داده است که این کشور حاضر نیست در چنین مواردی با افغانستان همکاری کند و چنین توقعی هم از پاکستان نمی‌رود که درباره بررسی حوادث عاشورا با افغانستان همکاری کند.» درباره زمان اعلام نتایج تحقیقات گفت: «با وجود آن که این هیئت ۳ هفته مهلت دارد تا بررسی‌های خود را در این زمینه تکمیل کند اما به خاطر پیچیدگی موضوع، احتمال می‌رود که این مدت، افزایش پیدا کند و در صورتی که عاملان این رویداد دستگیر شوند، در برابر مردم و رسانه‌ها محاکمه خواهند شد. در صورت بی‌توجهی جامعه جهانی به حادثه عاشورای کابل، به اقدام مشابه دست خواهیم زد.»

"محمد ظاهر" رئیس بخش تحقیقات جنایی فرماندهی پلیس کابل نیز با حضور در محل حادثه عاشورای کابل، بیان داشت: «اگر جامعه جهانی در این زمینه اقدام نکند، به اقدام مشابه علیه گروه‌های تروریستی در پاکستان دست خواهیم زد.»

محمد کریم خلیلی معاون ریاست جمهوری افغانستان در بیانیه خود، ضمن تقبیح و محکومیت این اعمال ضد انسانی و اسلامی که حرمت زیارتگاه‌ها، اماکن متبرکه و حیات افراد بی‌دفاع، زنان و کودکان، در حال عزاداری و بزرگداشت از شعائر دینی را، آماج قرار داد، یادآور شدند که: «دشمنان ثبات و آرامش افغانستان، با چنین اعمال وحشیانه هرگز نمی‌توانند بر اراده تسخیرناپذیر ملت مسلمان افغانستان غلبه نموده و آنان را از حرکت در راه وحدت، برادری و تأمین آرامش و ثبات پایدار باز دارند. دشمنان عزت و اقتدار افغانستان، نمی‌خواهند که ما به پیشرفت و ترقی، دست یابیم. لذا از هر نوع وسیله برای رسیدن به چنین اهداف شوم و نامیمون شان استفاده می‌نمایند؛ روزی مقامات و نخبگان ما را هدف قرار می‌دهند و روز دیگر افراد ملکی و حتی زنان و کودکان معصوم را! من از مردم آگاه و بیدار کشور و عزاداران و دسته‌های سینه زنی، مجدانه می‌خواهم که در برابر

چنین دسیسه هایی که به منظور ایجاد نفاق و خصومت میان مردم مسلمان کشور ما سازمان داده می- شوند، مواظب و هوشیار بوده و با حفظ حوصله مندی و خویشتنداری، از هرگونه حرکت احساساتی ای که آب به آسیاب دشمن بیاندازند، خودداری نمایند. دشمنان افغانستان، از وحدت، همدلی و برادری ای که امروز میان مردم این کشور وجود دارد، رنج می‌برند. امیدوارم که چنین رویدادهای ناگواری نه تنها این وحدت و برادری را سُست و تضعیف نکرده؛ بلکه صفوف ما را بیش از پیش مستحکم و فشرده تر سازند. من از نیروهای امنیتی کشور می‌خواهم که عاملان و مسببان این جنایات فجیع را به زودترین فرصت، مورد پی‌گیری قرار دهند.» محمد کریم خلیلی معاون رئیس جمهور دولت اسلامی افغانستان / ۱۵ قوس ۱۳۹۰.

ج. علما و فرهیختگان؛ شورای علمای افغانستان، احزاب سیاسی، ملا امامان مساجد غرب کابل، وکلای گذر، شخصیت‌های سیاسی، علمی و فرهنگی و هزاران تن از اقشار مختلف کشور نیز، طی گردهمایی بزرگ ملی، حملات خونین تروریستی روز عاشورا را، شدیداً محکوم کردند. علما، شخصیت‌های فرهیخته فرهنگی و سیاسی در قطعنامه این گردهمایی بزرگ ملی با تأکید بر وحدت ملی افغانستان، این فجایع را توطئه دشمنان اسلام و کشور دانسته و ارتباط آن را به پیروان مذاهب اسلامی و اقوام با هم برادر افغانستان شدیداً رد کرده، خواهان حفظ یک پارچگی ملی- اسلامی و هوشیاری در برابر دسایس دشمنان وطن شدند و از حکومت جمهوری اسلامی افغانستان به طور جدی خواستند قضیه فاجعه بار عاشورا را همه جانبه بررسی نموده و عاملین اصلی را شناسایی و به محاکمه بکشاند و با حکومت پاکستان در تماس شده و در چارچوب قوانین بین المللی قضیه را پیگیری نماید. همچنین در این قطعنامه از سازمان ملل خواسته شده: «با توجه به اینکه لشکر جنگوی که خود را عامل این حملات معرفی نموده، بخشی از اتباع کشور پاکستان می باشد، این عمل اقدام علیه امنیت ملی یک کشور همسایه از طرف یک کشور دیگر می باشد و در امنیت جهانی اثر گذار است، باید گروهک تروریستی لشکر جنگوی و حلقات تروریستی مستقر در پاکستان از طرف دادگاه بین المللی مورد تعقیب قضایی قرار گرفته و بر پاکستان فشار آورده شود که گروهک های تروریستی را منحل و سران آن را به پنجه قانون بسپارد.»

از جمله سخنرانان این گرد همایی صبغت‌الله مجددی، رییس کمیسیون تحکیم صلح و رییس پیشین مجلس سنای کشور بود که در مورد پاکستان گفت: «پاکستان سبب اصلی ناامنی‌ها در کشور است. آی اس آی است که تروریستان را از تمام دنیا استخدام می کنند؛ پول می دهند؛ تمام وسایل و تجهیزات را در دسترس شان قرار می دهند، از سرحد ما می گذرد و ما را به خاک و خون آلوده می سازد.» داکتر عبدالله، رهبر ائتلاف ملی تغییر و امید از دیگر سخنرانان این مراسم، نقش جامعه جهانی برای جلوگیری از فعالیتهای گروههای هراس افکن و سازمان استخباراتی پاکستان

در افغانستان را یک نیاز خوانده و مسؤولیت دولت افغانستان دانست که با اقدامات جدی و در تباری با جامعه بین المللی، صدای مظلومیت مردم افغانستان را به گوش جهانیان برساند. محمد محقق هم تأکید کرد که «اگر جامعه جهانی و مقامات پاکستان مانع فعالیتهای آی اس آی در افغانستان نشوند مردم افغانستان بسیج خواهند شد و در این راستا خود تصمیم خواهند گرفت.»

د. شورای امنیت سازمان ملل؛ ویتالی چورکین سفیر روسیه و رئیس دوره‌ای شورای امنیت در جمع خبرنگاران با قرائت بیانیه‌ای گفت: «شورای امنیت به شدیدترین نحو ممکن بمب گذاری ششم دسامبر (روز عاشورا) در کابل و مزار شریف را که منجر به کشته و زخمی شدن بسیاری از مردم شد، محکوم می‌کند.» چورکین در باره برخی از مفتی‌های عربستان که فتوای بمب گذاری در افغانستان و کشورهای دیگر را داده اند، افزود: «به عنوان سفیر روسیه می‌گویم که این فتواها بی معنی هستند و آن را به شدت رد می‌کنم.»

به گزارش العالم در این بیانیه آمده است: «اعضای شورای امنیت از دولت افغانستان خواستند تا عاملان این بمب گذاری را به دست عدالت بسپارد. اعضای شورا تروریسم به هر نحو و شکل ممکن را خطری جدی برای صلح و امنیت جهانی ذکر کرده و هر گونه اقدام تروریستی را جنایتکارانه و غیرقابل توجیه می‌دانند.» اعضای شورای امنیت از کشورهای عضو خواستند تا تدابیر لازم برای مبارزه با تروریسم را با اجرای تعهدات بین المللی بویژه حقوق بشر و حقوق پناهندگان بکار بگیرند.

چند سؤال: آیا بهای دین‌داری، مسلمان زیستن، احیای شعائر مذهبی و عشق ورزیدن به عاشورا و پاره تن رسول خاتم صلی الله علیه و آله، سنگین تر از چنین فجایع دلخراشی که هیچ تفاوتی بین زن و مرد، بچه‌های خردسال و بزرگسالان، شیعه و سنی و... نگذاشت، وجود دارد؟ چه تفاوتی بین فجایع عاشورایی قندهار، مزار شریف و کابل در افغانستان و فجایع انسانی عاشورای ۶۱ در کربلا می‌تواند وجود داشته باشد؟ این جنایات هولناک چه پیامدهای امنیتی، سیاسی، اجتماعی و مذهبی را می‌تواند در افغانستان فردا و بین الملل ببار بنشاند؟ و بالاخره مسؤولیت پاسخ‌گویی ملت به خون‌نشسته و قربانی شده افغانستان در این نوع انفجارات، چه کسانی و کدام دولت‌ها، سازمان‌ها و گروه‌های است؛ دولت‌های پاکستان، آمریکا و انگلس، سازمان ملل، گروه‌های افرطی و یا دولت و نیروهای امنیتی افغانستان؟

پاسخهای احتمالی این پرسشها، دغدغه‌ها و پرسشهای مشابه را در ادامه این گزارش، با مرور بخشهای چهارگانه متن سخنرانی استاد محمد محقق در مراسم بزرگ داشت یادمان سومین روز شهدای عاشورایی افغانستان که در مصالای بزرگ شهید مزاری رحمته در غرب کابل و با حضور گسترده مردم، خانواده‌های داغدار شهداء و مجروحین، شخصیت‌های برجسته، مقامات دولتی و نمایندگان برخی کشورهای خارجی ایراد شده است، دنبال می‌کنیم:

...» ۱. مشارکت مردم در برنامه‌های دولت سازی و ملت سازی

بخش اول مربوط می‌شود به ملت عظیم‌الشان و بزرگواری؛ مردم افغانستان با شهامت و پایداری بیش از ده سال در برابر اتحاد شوروی ایستادند و کشورشان را از اشغال نجات دادند. در دهه‌ی مقاومت با فداکاری بی‌شمار، بیرق افغانستان را بلند نگه داشتند. با تجاوزگران خارجی و تروریسم بین الملل مقابله کردند. در دهه‌ی دموکراسی هم ملت ما خوب درخشیدند. همه‌ی ملت افغانستان خصوصاً جامعه‌ی شیعه و هزاره افغانستان، ده‌سال بیش‌ترین همراهی و همنوایی را با پروسه‌های جدید دموکراسی و مردم سالاری کرده‌اند.

در عرصه‌ی خلع سلاح عمومی اولین کسانی بودند که سلاح خود را به زمین گذاشتند. در عرصه‌ی انتخابات و رأی‌گیری‌ها، ملت ما پرشورتر از همه به صحنه رفتند و تمامی برنامه‌ها را پذیرا شدند و استقبال کردند. در طی ده سال در مناطق که حضور دارند، هیچ‌گونه خشونت، نه در مقابل جامعه‌ی جهانی که با فیصله‌ی سازمان ملل متحد [در افغانستان] آمده‌اند، کدام عکس العمل منفی نشان دادند و نه در مقابل حکومت افغانستان. مناطق شان آرام و امن و امان بوده است. دین شان را به اسلام و وطن در هر مرحله‌ی انجام داده‌اند. بیشترین توجه را به تعلیمات، معارف و تحصیلات کرده‌اند. امروز به صورت مردمی که جزو افغانستان است، در برنامه‌های سازندگی؛ دولت سازی و ملت سازی هماهنگی نشان داده‌اند. (تکبیر حصار) بنام امروز ما در برابر کشور ما سربلندیم. در برابر هموطنان خویش و دیگر اقوام برادر خود در سازندگی کشور سهم داریم. این ملت با سهولت‌های که با حکومت در پروسه‌ی ملت سازی انجام داده‌اند، ایجاب می‌کند که بیش از این مورد توجه قرار گیرند.

۲. وظایف متقابل ملت و دولت

بخش دوم صحبت‌هایم مربوط به دولت و حکومت افغانستان می‌شود. حکومت افغانستان باید بدانند مردم ما دین خود را در برابر حکومت انجام دادند.

وظایف ملت در برابر حکومت

از جمله وظایف که ملت در برابر حکومت دارد، اطاعت از برنامه‌های حکومت و دفاع از وطن در برابر تهاجم بیگانه است. این دو وظیفه را ملت ما انجام داده است؛ از خلع سلاح عمومی گرفته تا رفتن به دموکراسی و تمامی عرصه‌ها، ملت ما همنوایی و هم‌سوایی خود را با حکومت داشته است. در استوار نگه داشتن پایه‌های حکومت، ملت ما همنوایی کرده و هزینه پرداخت کرده‌اند. بنام وظیفه‌های اساسی خود را در قبال دولت انجام داده‌اند.

وظایف حکومت در برابر ملت

وظایف اساسی حکومت در برابر مردم. شاه فرد وظیفه‌ی حکومت در برابر مردم، دو چیز است: اعمار بلاد و تأمین امنیت. حکومت باید به کارنامه‌هایش نگاه کند در برابر مردم ما چه کرده است؟ مناطق شان را چگونه آباد کرده است و امنیت شان را چگونه تأمین کرده است؟ حکومت افغانستان ادامه دارد. مردم ما به عنوان بخش از این کشور، در نگهداشت پایه‌های حکومت نقش بازی کردند. آقای رئیس‌جمهور حکومتش، در دو مرحله مرهون رأی و حضور مردم ما در پای صندوق‌های رأی است.

... (افتادگی از ضبط) در مرزهای هزاره‌جات است. هنوز هم تمامی ساحه‌ها و مراکز صحنی و مکتب‌ها از اعمار و آبادی آن‌چنان خبری نیست. از این هم که بگذریم در همین کابل، فقط در غرب کابل که یک میلیون نفر زندگی می‌کنند، یک سرک است؛ سرک شهید مزاری رحمته، آن هم سیزده کیلو متر، چندین سال است که تا نیم راه رفته است. سرکی که از کوتاه سنگی به دارالامان می‌رود. منطقه‌ای که ما خود، خانه‌های مردم را خراب کردیم. اما هنوز هم این منطقه در باتلاق از گِل و لای و خرابی زندگی می‌کند. همین چند روز پیش که خانه‌های [مسیر] سرک کوتاه سنگی و دارالامان را خراب کردیم، در مسجد باقرالعلوم علیه السلام تجمع کردیم، شاروال آمد، وعده داد که ما همین سرک را آباد می‌کنیم. مردم خانه‌هایش را خراب نمی‌کردند، من در مسجد باقرالعلوم علیه السلام به مردم قول دادم که زمین‌تان را از ما بگیرد و سرک‌تان را هم از ما بخرید. «دشت کڈله» را شاروال معرفی کرده بود. وقتی که خانه‌های مردم خراب شد نیمی مردم را زمین دادند، نیمی را ندادند، سرک را هم آباد نکردند. یک باتلاق مانده. شاروال گفت: ترکیه پول‌های خود را از ما پس گرفته، ما آباد نمی‌کنیم. باور نمی‌کنیم ترکیه این کار را کرده و پول‌ها را پس گرفته باشد. این را باید ارزیابی کرد که آیا کدام ساخته‌کاری شده؟ کدام فساد اداری در بین است؟ یا کدام جای دیگه داده شده؟ (تکبیر حضار) تمامی منطقه از ریگ‌رشن گرفته تا جبارخان، همه وقتی که در اینجا برسند، همه‌اش در بین گِل و لای است.

حکومت مداران! رئیس‌جمهور افغانستان! ما هم بخشی از این کشور، بخشی از این مردم هستیم. ما به تو رأی دادیم و به تو اعتماد کردیم. باید با مردم ما مهربان باشی، باید عدالت را رعایت کنی. روایت و حدیثی از پیامبر صلی الله علیه و آله است که می‌فرماید: «أیما راع لم یرحم رعیتة حرم الله علیه الجنة». (نهج الفصاحة، ص ۳۶۱)؛ هر حاکمی که نسبت به رعیتش مهربان نباشد و رحم نکند، خداوند بهشت را بر او حرام کرده است. (تکبیر حضار) احسان از وظایف حکومت است. پیامبر فرمود: «أحسنوا إذا ولیتم و اعفوا عما ملکتم». (همان، ۱۷۱) این منشور پیامبر صلی الله علیه و آله است در باره‌ی کسانی که حاکم می‌شوند. احسنوا اذا ولیتم؛ نیکوکاری کنید هنگامی که به حکومت رسیدید و ببخشایید کسانی را که بر آن‌ها حکومت می‌کنید. ممکن است که در بین ملت و حکومت گاهی اوقات تلخی‌ها شده باشد، اما این وظیفه‌ی حاکم است که وقتی به حکومت رسید، احسان کند، نیکوکاری کند و آن کسانی را که با او کشیدگی‌ها داشته، ببخشد. بین ملت و حکومت باید اعتماد باشد، محبت و دوستی باشد. حدیث دیگری از پیامبر صلی الله علیه و آله است که می‌فرماید: «خيار أئمتکم الذین تحبونهم و یحبونکم و تصلون علیهم و یصلون علیکم»؛ بهترین پیشوایان و حاکمان شما کسانی است که شما آنان را دوست داشته باشید و آنان شما را دوست داشته باشند. شما برای آنان دعا کنید و آنان برای شما دعا کنند. «و شرار أئمتکم الذین تبغضونهم و یبغضونکم و تلعنونکم و یلعنونکم». (همان، ۴۶۳)؛ و بدترین حاکمان شما حاکمانی است

که شما آنان را بد بینید و آن‌ها شما را بد بگویند شما آن‌ها را نفرین کنید و آن‌ها شما را نفرین کنند. حکومت باید با ملت مهربان باشد.

وقتی که حادثه‌ی عاشورا رخ داد، حادثه‌ای که و لو حوادث انفجار و انتحار در کشور ما زیاد است، اما از نوع خودش اولین بار بود، در یک مراسم مذهبی، در یک روز که به همه‌ی مسلمانان تعلق دارد، در روز شهادت سید جوانان بهشت که همه‌ی مسلمانان آن را گرامی می‌دارند، مردم بی‌دفاع، در دور علم ابوالفضل علیه السلام، به سر و سینه می‌زدند، در چنین روزی حادثه‌ی انفجار واقع شد، بیش از شصت نفر شهید و بیش از دوصد نفر زخمی؛ ما شگه شدیم! این چه حادثه‌ای بود!؟

در افغانستان رهبران تشیع، سران جهادپیش جمع شدند، با هم نشستیم، جلسه کردیم، گفتیم بدون شک این کار دشمنان بیرون افغانستان است، تا حال لشکر جنگوی به عهده نه گرفته بود، گفتیم دشمن می‌خواهد بین ملت افغانستان نفاق ایجاد کند، این مسائل را دامن بزند. فیصله کردیم که همه جا رسانه‌های ما تبلیغ کنند، بفهمانند که دشمنان ملت افغانستان این کار را کرده است. همه‌ی ما دسته جمعی از رئیس جمهور تقاضا کردیم که حادثه ایجاب می‌کند، عزای ملی اعلان شود؛ چون عزای ملی وقتی اعلان می‌شود [که] یک مصیبت به تمام ملت افغانستان صدمه وارد کند، روح و روان تمام ملت را متأثر کند و وحدت ملی یک ملت را تهدید کند، اینجا مناسب است، عزای ملی اعلان شود. ما هر قدر به دفتر رئیس جمهور زنگ زدیم، جواب نشیندیم، با ما صحبت نکرد. این که ما خوشش می‌آیم یا نه بحث علیحده است، واقعیت‌های جامعه‌ی افغانستان را باید بپذیرد. ما بخشی از واقعیت افغانستان هستیم، ما هشت میلیون نفوس داریم، زندگی می‌کنیم و صاحب این سرزمینیم. رئیس جمهور حاضر نشد زحمت بکشد، تلفن ما را جواب بگوید. از طریق سکرترهایش پیام دادیم که رهبران شیعیان افغانستان این دسیسه را دسیسه‌ی دشمنان خارجی می‌دانند، لازم می‌دانند که رئیس جمهور این را عزای ملی اعلان کند، حاضر نشد!! به طرفدارا و سکرترهایش گفتیم. روز پنج‌شنبه گذشت اعلان نشد. به رئیس امنیت ملی زنگ زدیم، گفتیم آقای رئیس امنیت تو چشم و گوش رئیس جمهور هستی، مردم احساساتی هستند، داغ‌دیده‌اند، از رئیس جمهور تقاضا می‌کنیم، برایش برسان که عزای عمومی اعلان کند، رئیس امنیت گفت: من این کار را می‌کنم. به حضرت صاحب مجددی زنگ زدیم، اینجا حضور دارند؛ حضرت این مصیبت به تمام ملت افغانستان مربوط است، عزای ملی اعلان شود، گفت من می‌گویم که عزای ملی اعلان کند. بسیار مناسب بود که رئیس جمهور عزای ملی اعلان می‌کرد، این کار را نکرد. ما دلایل را نفهمیدیم، شاید بسیار از مجامع این را چراغ سبزی برای دشمنان افغانستان تلقی کنند. (تکبیر حضار) باید رئیس جمهور افغانستان این را جبران کند و ملت ما را نوازش، همراهی و همدردی کند.

۳. پاکستان و ترویست‌ها

بخش دیگری صحبت ما مربوط به پاکستان است. برادران پاکستانی ما بدانند گرچه ما خود را خلع سلاح کردیم و اختیار را به حکومت دادیم که ملت سازی و دولت سازی کند، اما می‌گه همه چیز زیادش، کم است اما دشمن کمش، زیاد است. ما هشت میلیون نفوس در این افغانستان زندگی می‌کنیم، به علاوه

دیگر اقوام افغانستان، می‌شه سی میلیون. سی میلیون افغانستانی دشمن کمی برای پاکستان نیست، اگر دشمن تراشی کند.

ما وقتی مردم کوئته قتل عام و کشته می‌شد، [به پاکستان] سفر کردم که شاید جلو قتل عام کوئته را بگیرم. با صدر اعظم پاکستان صحبت کردم، گفتم: آقای صدر اعظم مردم هزاره در حیات پاکستان نقش ایفا کرده‌اند. جرنیل موسی‌خان به دفاع از پاکستان بمب به کمر خود بست که خود را زیر تانک روان کند، چرا مردم هزاره این‌طور کشته می‌شوند؟ آن‌ها قول دادند که جلو حوادث را می‌گیریم. البته این که در پاکستان امسال این کار نشده، به فال نیک می‌گیریم، اما چرا این قضیه به افغانستان کشانده شد؟!

امروز تمام دنیا این تبصره [را] می‌کند، نشانه‌ها و قراین نشان می‌دهد. آقای رحمان ملیک از سازمان‌های تروریستی تشکر می‌کند که با خواهش او امسال در پاکستان امنیت را به هم نزدند و حوادث فرقه‌ای نکردند، از آقای رحمان ملیک سؤال می‌کنیم مسلمان کشی در پاکستان بد است اما در افغانستان خوب است؟! اسلام در یک موضوع دو حکم دارد که در آنجا مسلمان نباید بکشی و در اینجا بکشی؟! (تکبیر حضار)

مولانا فضل‌الله الرحمان یک و نیم ماه پیش گفته بود که ما هفتاد گروه بنیادگرا یک‌جا شدیم که دیگر در پاکستان جنگ نمی‌کنیم، اما در داخل افغانستان خارجی‌ها هستند، آنجا افغان‌ها جهاد می‌کنند، آن‌ها از ما تقاضا کرده ما به آن‌ها کمک می‌کنیم. ما از فضل‌الله الرحمان پرسان می‌کنیم، همین امریکای‌های که گاهی اوقات در اینجا حضور پیدا می‌کنند، در پاکستان هم پایگاه دارند، در پاکستان هم حضور دارند، پی‌سه‌ی آن‌ها را از ما کرده زیادتر شما می‌گیرید، چطور در آنجا جنگ مجاز نیست اما در افغانستان مجاز است؟!

بناءً تقاضای ما از پاکستان این است که از اقدامات خصمانه گروه‌های تروریستی در داخل افغانستان جلوگیری کند، اگر نمی‌کند، ما که خراب هستیم، کجای ما آباد است؟ می‌گه که پای برهنه از آب نمی‌ترسه، این را باید بدانند اگر ما بسیج شدیم پاکستان هم از ما زیادتر خراب خواهد شد.

(تکبیر حضار) تا هنوز ما کار را به حکومت گذاشتیم. حضرت مجددی صاحب گفت که حکومت ما، جامعه‌ی جهانی، این کارها را نکنند، اگر نکردند، اگر نشد، اگر آب از سر گذشت، بعد از آن مردم افغانستان مجبورند، سلاح بگیرند و ایستاد شوند. (تکبیر حضار)

۴. مسؤولیت جامعه‌ی جهانی در قبال تروریست‌ها

بخش دیگر صحبت ما مربوط به جامعه‌ی جهانی و سازمان ملل متحد است. از سازمان ملل متحد به عنوان یک مرجع برای تمام کشورها تقاضا می‌کنم که مردم ما خصوصاً جامعه‌ی شیعه و هزاره، به دلیل مسائل مذهبی، از طرف محافل تروریستی پاکستان آشکارا مورد تجاوز قرار گرفته، آن هم نه مردم نظامی و مسلح، مردم بی‌دفاع؛ زنان و اطفال، در یک مراسم مذهبی، بی‌گناه قتل عام شده است. آی اس آی پاکستان به عنوان یک حکومت حامی در منطقه، پشت سر گروهک‌های تروریستی ایستاده است. ما از سازمان ملل تقاضا می‌کنیم که سر پاکستان فشار بیاورد. این گروهک‌های تروریستی خود را منحل

کند و سران آنها را به محاکم بین المللی تحویل دهد. (تکبیر حضار) آشکارا از طرف گروهک‌های تروریستی اعلان کردند که در افغانستان این کار را کردیم. کشور ما، امنیت ملی ما، حاکمیت ملی ما مورد تجاوز قرار گرفته است. وظیفه‌ی دنیا است که جلو این تجاوز را بگیرد؛ چون اگر بنا باشد هر کشور آزاد باشد به کشور دیگر تروریست بفرستد و انفجار کند، در همه‌ی کشورها رسم می‌شود و این به امنیت جهانی مضر است و باید دنیا جلو تجاوزات پاکستان را سر افغانستان، خصوصاً سر مسائل مذهبی و جامعه‌ی شیعه‌ای افغانستان، راهش را بند سازد و جلوش را بگیرد. اگر جامعه‌ی جهانی احساس مسؤلیت نکند امروز این آتش که خانه ماست، فردا به خانه آنها هم است.

یک روز من در دره صوف بودم با مقاومت بودم، در تاریخ اول سپتامبر سال ۲۰۰۰ بود، یک کسی به نام مایکل سمپل که در افغانستان وظیفه داشت بعد خارج شد، [به] آن منطقه گندم می‌رساند، با من مصاحبه کرد که برداشت شما از جنگ چیست و آخر کار چه می‌شود؟ ما گفتیم وظیفه‌ی جامعه‌ی جهانی است که باید در افغانستان مداخله کند و جلو تروریست‌های بین المللی را بگیرد. چون ما یک قضیه‌ای داخلی نداریم، تجاوز بین المللی است. تمام تروریست‌ها جمع شده و آمده در افغانستان تجاوز کرده. اگر این کار را نکند این آتش که امروز خانه هزاره را در یکاولنگ، بامیان، دره صوف و جاهای دیگر می‌سوزاند، مردم دیگر در شمالی و خانه بعضی دیگر در جنوب و تاک‌هایشان را می‌کند، روزی می‌شود که آتش این‌ها خانه کل دنیا را بگیرد. ده روز گذشت تلفن مایکل سمپل به من آمد گفت: گپ که تو گفتی راست شد. گفتم چه خبر است؟ گفت رادیویی بی‌بی‌سی را بگیر می‌فهمی. رادیو را گرفتم که حادثه‌ی برج‌های دوگانه نیویورک واقع شده بود که خبر داد هزاران نفر آنجا کشته شده است. امروز هم به دنیا اعلام می‌کنم، آن کسانی که امروز می‌آید، در یک مراسم مذهبی بیش از شصت نفر را می‌کشد و بیش از دوصد نفر مردم بی‌گناه را زخمی می‌کند، روزی می‌رسد که کل دنیا را به آتش می‌کشد. (تکبیر حضار)

پاکستان این کشور حامی تروریست کمر دشمنی را با ملت ما بسته است، از دنیا می‌خواهیم که جلو این کشور تروریست‌پرور را بگیرد. هم‌چنین از ملت افغانستان می‌خواهیم که متحدانه و یک پارچه در برابر این کشور تروریست‌پرور ایستاده شوید و از خداوند هم می‌خواهیم و دعا می‌کنیم که خداوند ما را از شر این دشمنان بدخواه نجات بده و در میان کشور ما اتحاد و یک پارچگی عنایت کن و تمام ملل جهان را هوشیار بساز که جلو حوادث تلخ منطقه را بگیرند. والسلام علیکم و رحمت... و برکاته»

لشکر جنگجوی چیست؟

در بدو بروز سه حادثه تروریستی عاشورا در افغانستان، سیاست مداران و تحلیلگران گروه متحجر طالبان را عاملین اصلی می‌شناختند، اما این بار بر خلاف انتظارات، گروه متحجرتر و بدنام‌تری موسوم به «لشکر جهنگجوی» مدال افتخار این جنایات هولناک را از طالبان ربودند.

چند سؤال: لشکر جنگجوی چیست؟، مؤسسش کیست و کی به وجود آمده؟، اهدافش

چیست؟، حامیان بین المللی آن چه کسانی اند؟ و تفاوت آن با گروه طالبان چیست؟

لشکر جنگجویی که در سال ۱۹۹۶ میلادی در خاک پاکستان تشکیل گردید، وابسته به سازمان آی اس آی و تحت الحمایه عربستان در پاکستان است و تاکنون کارنامه‌ای جز رهنمی و کشتار بیگناهان در داخل پاکستان نداشته است. این گروه نام خود را از حق نواز جنگجوی یکی از بنیانگذاران سپاه صحابه پاکستان برگرفته است. مقامات این گروه در مصاحبه با رسانه‌ها گفته‌اند که این گروه شاخه‌ای منشعب شده از گروه اصلی لشکر جنگجویی در پاکستان می‌باشد. در حالی که گروه طالبان انگشت اتهام را در این جنایت به سوی نیروهای اشغالگر نشانده رفته بود، آل سعود با احساس خطر از این امر به مزدوران خود در لشکر جهنمی جنگجوی دستور دادند تا به سرعت مسئولیت این فاجعه را به عهده گرفته و نیروهای اشغالگر را از مظان اتهام دور سازند. بدین جهت شبکه الجزیره به نقل از لشکر جنگجویی اعلان کرد که این گروه تروریستی مسئولیت فاجعه خونین عاشورا در کابل را به عهده گرفته است.

لشکر جنگجویی از سوی حکومت پاکستان ظاهراً منحل اعلام شده است، اما فعالیت‌های تروریستی آن با حمایت مالی و تجهیزات نظامی سازمان القاعده و آی اس آی پاکستان ادامه دارد و معمولاً هم از سوی دولت پاکستان اقدامی علیه آنان صورت نمی‌گیرد. لشکر جنگجویی که در گذشته با سایر پیروان مذهب جعفری در پاکستان درگیر بود، در چند سال گذشته نوک پیکان خود را متوجه شیعیان هزاره در پاکستان کرده و این بار با طراحی و دستور بادران خود، حوزه جنایاتش را گسترش داده و عزاداران حسینی را در افغانستان هدف قرار دادند. این گروه ارتباط عقیدتی و فکری عمیق با گروه‌های افراط‌گرای سعودی دارد و از سوی علمای وهابی آل سعود، هم از لحاظ مالی و هم از لحاظ فکری، تقویت و تغذیه می‌شود. مردی که خود را سخنگوی گروهی موسوم به "لشکر جنگجویی العالمی" معرفی می‌کرد، در تماسی با دفتر بی بی سی در پاکستان گفت که این حملات کار این گروه بوده است. این گروه شاخه‌ای از گروه "لشکر جنگجویی" است که در پاکستان به ضدیت با شیعیان معروف است و با طالبان و القاعده ارتباط دارد. لشکر جنگجویی بارها علیه شیعیان پاکستانی حملات مرگباری انجام داده است. رهبران سیاسی و مذهبی شیعه و سنی در افغانستان گفته‌اند که حادثه روز عاشورا ریشه‌های بیرونی دارد و نمی‌تواند باعث اختلاف‌های فرقه‌ای در این کشور شود.

دلیلی که اثبات می‌کند تفکرات متحجرانه آل سعود عامل این حملات انتحاری در افغانستان است، این است که عالمان تندرو و مفتیان آل سعود با فتوای غیر اسلامی خود بارها و بارها مسلمانان را به جان یکدیگر انداخته و با تربیت انتحار کنندگان، آنها را شستشوی مغزی داده و آماده انجام اینگونه حملات می‌کنند. به عنوان نمونه شیخ "عبدالعزیز آل الشیخ" مفتی اعظم حاکمان وهابی سعودی، در جدیدترین فتوای خود مدعی شد که عزاداری برای امام حسین علیه السلام

شروعاً جایز نیست. وی بدون اشاره به آن دسته از روایات اهل سنت که بر حزن و گریه پیامبر ﷺ بر مصیبت امام حسین علیه السلام اشاره صریح دارد، گریه و عزاداری برای امام حسین علیه السلام را نامشروع خواند و گفت اسلام از این عزاداری بیزار است. وی قبلاً نیز ادعاهایی را درباره واقعه عاشورا مطرح و بیعت با یزید را بیعتی مشروع تلقی کرده بود و امام حسین علیه السلام را به علت امتناع از بیعت با یزید، خطاکار برشمرده بود.

این تفکر در عربستان حاکمیت دارد به گونه‌ای که در ایامی که مسلمانان اعم از سنی و شیعه در بسیاری از کشورهای مختلف جهان مشغول سوگواری شهادت اباعبدالله الحسین علیه السلام هستند، در عربستان درهای مساجد و حسینیه‌ها را می‌بندند و شیعیان را بازداشت کرده و جلوی نصب پرچم‌های تبلیغات مذهبی را می‌گیرند. به هر حال، با نگاه اجمالی بر پرونده‌های سیاه هردو گروه تندرو مذهبی جنگجوی و طالبان، می‌توان به این جمع بندی رسید که هردو گروه از زیر مجموعه حیوانات باغ وحش دولت پاکستان، سازمانهای القاعده و آی اس آی هستند که با هدف ضربه زدن و تضعیف اندیشه همگرایی و همزیستی مسالمت آمیز شیعه و سنی در جهان اسلام، تقویت می‌شوند. بنابراین، هوشیاری، انسجام و همکاری بیشتر مسلمانان را در شرایط حساس کنونی جهان اسلام، ایجاب می‌کند؛ زیرا از آتش افروزی و اعمال تروریستی هردو گروه افراطی، نه شیعه امنیت دارد و نه سنی.

عاشورا در عاشورا

عاشورای خونین ۱۳۹۰ در افغانستان از عاشورای ۶۱ حسینی در کربلا چه چیزی کم داشت؟ اگر در عاشورای ۶۱ حسینی آمار شهداء به ۷۲ شهید رسید، آمار شهداء در عاشورای ۹۰ افغانستان به بیش از ۸۰ شهید رسید. اگر در میان شهدای آن کربلا از اقشار و سنین مختلف جامعه مانند زنان، مردان، کودکان، پیران، جوانان و نوجوانان را می‌توان مشاهده کرد، در میان شهداء و آسیب دیدگان این کربلا هم از تمام این اقشار و سنین قابل مشاهده است. اگر آنجا جنگ یک روزه و در ظرف چندین ساعت خاتمه پیدا کرد، در اینجا نیز جنگ یک روزه و در ظرف زمانی کمتر از نیم ساعت پایان یافت. اگر آنجا دوطرف جنگ دارای امکانات و ابزارآلات جنگی و دفاعی روز؛ مانند شمشیر، نیزه، زره و... بودند، اما اینجا حسینیان زمان به جز زنجیر، علم و پرچم‌های عزاداری، ابتدایی ترین ابزار جنگی و دفاعی هم نداشتند. اگر در آن کربلا جنگ با اطلاع و آمادگی قبلی آغاز شد، اما در این کربلا یکطرف جنگ یعنی مردم عزادار ملکی کاملاً بی اطلاع بودند و در آن لحظات غیر از عزاداری به هیچ چیزی نمی‌اندیشیدند. اگر آنجا تعداد لشکریان یزیدی غیر قابل شمارش بود، اما اینجا هرچند عاملان ترور به تعداد انگشتان یک دست هم نمی‌رسیدند ولی قساوت و تحجرشان چنان به نهایت رسید که با یک چشم بهم زدن

و فشردن یک دکمه، گل‌های بی شماری را پرپر نمودند. اگر در آن کربلا زنان و اطفال معصوم خاندان پیغمبر خاتم صلوات را پس از عاشورا همراه با سرهای بر نی رفته شهداء برای تحقیر و توهین بیشتر به اسیری بردند، در این کربلا نیز بسی خانواده‌های از عاشقان خاندان رسالت را بی سرپرست و بی نان آور کردند.

بنابراین، کوتاه‌ترین پاسخ، همان سخن منسوب به امام صادق است که: «كُلُّ أَرْضٍ كَرْبَلَا وَ كُلُّ شَهْرٍ مُحَرَّمٌ وَ كُلُّ يَوْمٍ عَاشُورًا»؛ یعنی هر جا و هر زمانی ظلم و جنایتی اتفاق افتد با کربلا، محرم و عاشورای حسینی پیوند معنایی دارد، هرچند تفاوت‌های کمی و کیفی از ویژگی‌های هر واقعه و حادثه تاریخی با حوادث و وقایع مشابه است اما مهمترین عامل پیوند دو واقعیت خارجی، همان ارتباط محتوایی است. بنابراین، تعبیر فجایع عاشورایی کابل، مزار و قندهار به عاشورا در عاشورا، عنوان مناسبی برای این گزارش توصیفی-تحلیلی خواهد بود.

سخن پایانی

آیا جاری شدن سیلاب خون این همه شهید و مجروح در یک روز مذهبی، نمی‌ارزید که دولت اسلامی افغانستان حد اقل یک روز را رسماً عزای عمومی اعلان کند؟! در تمام دنیای بشریت در طول تاریخ، مرسوم و رایج بوده است که اگر بر جامعه‌ای مصائب سنگینی وارد گردد؛ شخصیت‌های دینی، مذهبی، علمی، فرهنگی و... با مرگ طبیعی از دنیا بروند و یا در اثر حوادثی، جمعیت زیادی گرفتار مصیبت و غم شود، از طرف دولت‌ها و سران جامعه یک روز را حد اقل برای دلجویی و تسکین آلام مصیبت دیدگان و آسیب رسیده‌ها، عزا و تعطیل عمومی اعلان گردیده، رؤسا و بزرگان سعی می‌کنند خود شخصا در مراسم فاتحه و یادبود مرحومین شرکت کنند.

این رسومات انسان دوستانه در افغانستان نیز سابقه تاریخی دارد و به شکل اسلامی هم رایج بوده است و به خصوص در دوران معاصر و شدت ترورها، برای شخصیت‌های نامدار و معروف مانند برادر رئیس جمهور، مسعود، ربانی و... این سنت انسانی-اسلامی از طرف دولت محترم مراعات شده و مورد تقدیر اذهان عمومی جامعه نیز بوده است. اما با کمال تأسف و ناامیدی در صورتی که برای شهدای ملکی و مظلوم حوادث عاشورا، حتی از دفتر ریاست جمهوری و شخص رئیس جمهور رسماً تقاضاهای مکرر انجام می‌گردد، در عین حال حتی یک روز هم به عنوان عزای عمومی اعلان نمی‌شود و شخص رئیس جمهور هم در مراسم سومین روز یادبود شهداء نمی‌آید و فقط پیامش خوانده می‌شود. چرا؟! و به چه دلایلی؟! آیا ملت افغانستان این برخورد یک بام و دوهوایی از روز روشن تر را از یاد خواهند برد؟! شما قضاوت کنید.

تقدیم به شهدای عاشورایی کابل

از شیشه های شهر کابل خون چکان پیدا است
آینه های شهر ما هر روز عاشورا است
از شانه اش افتاد در پای علم پر خون
این بار دستان رقیه در حرم سقا است
گیسو به گیسو دختران آغشته در خون اند
درمخته ها بغضی که ترکیده است یا زهرا است
گیسوی سرخ کودکت را ناز کن مادرا!
اصغر همیشه در میان خون خود لالا است

از چشم خونینی که بین جا نماز افتاد
باید بدانی سجده گاهش تربت مولا است
پرپر زنان قلبی میان کوجه می خواند
رنگ حنا هر جا چرا رنگ عروسی ها است؟
سبزینه پوشی می زند فریاد در تصویر
یعنی که زینب باز بین کشته ها تنها است
پای علم یک دختر معصوم می گیرد
دست سکینه همچنان در دامن آقا است
گهوارهها را منفجر کردند خواب آلود
شام غریبان شمعها آبتن فردا است
خون شما دامانشان را زود می گیرد
خون شما از جنس توفانهای عاشورا است
"قبر علی تابش"

منابع:

قرآن کریم.

۱. نهج الفصاحه.
۲. سيد اسماعيل بلخي؛ ديوان اشعار.
۳. علي شريعتي؛ مجموعه آثار ۱۹.
۴. حافظ شيرازي؛ ديوان اشعار.
۵. سايت: <http://files.afghanpaper.com>
۶. سايت: <http://www.shia-news.com>
۷. سايت خبري: <http://fa.alalam.ir>
۸. سايت: <http://jaghori.blogfa.com>
۹. سايت: <http://alef.ir>
۱۰. سايت: <http://www.afghanpaper.com>
۱۱. وبلاگ: <http://afghansalsal.mihanblog.com>
۱۲. سايت: <http://www.farasonews.com>
۱۳. سايت: <http://ofoghnavin.com>
۱۴. سايت: <http://www.hamaseh.net>
۱۵. سايت: <http://www.jomhornews.com>
۱۶. سايت: <http://www.rooyeshnews.com>
۱۷. سايت: <http://www.afghanirca.com>
۱۸. روزنامه افغانستان: <http://www.dailyafghanistan.com>
۱۹. وبلاگ: <http://dari.irib.ir>
۲۰. سايت: <http://www.mofidu.ac.ir>
۲۱. وبلاگ: <http://shohadayeiran.com>
۲۲. سايت: <http://www.abna.ir>
۲۳. سايت: <http://www.avapress.com>
۲۴. سايت: <http://www.mohaqeq.org>
۲۵. سايت: <http://www.bonyadesaba.com>
۲۶. سايت نماي نزديک: <http://www.kabul.net.au>

۲۷. سایت دوستی ایران و افغانستان: <http://www.iran-afghanistan.com>

۲۸. سایت وحدت نیوز: <http://www.wahdatnews.com>

۲۹. سایت جامع افغانستان: <http://www.infoafghan.com>

۳۰. سایت: <http://www.iran-forum.ir>

۳۱. شبکه های خبری رادیویی و تلویزیونی.